

ja ilalgi wanaks ei läha lase meile ikka jäätada"! Wanaisa kuulis nende palvet, läks neid õnnistades oma trooni päälle jälle tagasi ja pidas oma lubamist kindlaste.

Ükskord aastas, kui lühikesed ööd tulevad ja Ümmariik Koiduga kofku puutub, siis viivivad endid need õnnelikud neli lühikest nädalad üksteise kaenlas suud andes waiksel keskkööl ja kinnitavad oma truu-se wannet uue tootusega. On Ümmariik oma töö árateinud ja hiljal ðhtutunnil kustuwat páikest oma kihlatud peigmehe kätte annud, siis musutab teine tema armast ottaesist, ja ðhkuwad Ümmariiku paleed kumawad roosipunaest taewaserwast maha, kuna Koit jälle walgustama hakkab ja purpurpunane pilvepiir ülestõussevat páikest kuulutab. — Nende jáallenägimise aega ehitab Wanaisa igakord oma ilusama lilledega ja ðöpitkud húuawad rõõmu ja armastuse ðnsusesse waunud Ümmariikule naisjatades: „Laist tüdrük, laist tüdrük, ðöpitk, ðöpitk!"

Julge Kingisepp.

Üks Kingisepp, kes sagedaaste hoopes, et keegi teda árahirmutada ei wöida, kutsuti ühe tema sõbra furnu juure walwama. Sest seda oli nõuks wöetud, temaga proovi teha, kas tema siis tööste nii julge mees pidi olema, kui ta enesest kiitles. Kingisepp oli ka walmis minema; aga et t'as see kord palju tööd olli, wöttis ta oma tööriistad ja töö ligi ja hakkas puusårgi juures ametisse. — Wasstu kesslööd toodi temale mušta kohvi, et ta mitte uniseks ei saaks. Pea selle járele unustas ta ára, et furnu juures on ja hakkas rõõmja häälega laulma, kus juures ta haamrega ka veel takti lõi. Korraga tõuusis „furnu" istukille ja ütles koleda häälega: „Kes „furnu" juures walwab, ei pea mitte laulma!" Üsna rahulikult tõuusis Kingisepp oma istmelt ülesse, koputat soorra haamrega „furnule" pähja ja ütles: „Kes „furnut" on, ei pea ka mitte enam ráätima!" Silma pilk kargas „furnu" puusårgist